

امريکا، طالب و جنگسالار همه جنايت می‌زایند

در عصری که ما به سر می‌بریم، پر از کشمکش، جنگ، ویرانی، شکاف عمیق طبقاتی، کشتار، استعمار و استثمار است. در چنین حالتی، انسانها ناگزیر در دو صف

جداگانه و رو در روی هم قرار می‌گیرند: ظالم در مقابل مظلوم و ثروتمند در مقابل فقیر. هر کدام از این دو، در جهت و سمت خاصی فعالیت نموده، جبهه خود را تقویه می‌نمایند، و این روند تاریخ طبقاتی جوامع بشری را تشکیل می‌دهد. ظالم برای رسیدن به اهداف خود از هیچ جنايت و قساوتی در حق مظلوم دریغ نمی‌ورزد و لذا

به کشتار انسان‌های مظلوم تا زمانی دست می‌زند که به اهدافش برسد. افغانستان که در حال حاضر به دست کشورهای اشغالگر و پادوان بی‌مقدار آنها (طالبان و جنگسالاران) به کشتارگاه مظلومان و زحمتکشان این سرزمین مبدل شده است، در آتش منافع ستراتیژیک کشورهای اشغالگر در رأس همه

ص ۲

«پیشرو» خپرونه په فراه، کونړ، زابل او د هېواد په نورو سیمو کې د شهیدانو کورنیو ته د زړه له کومې ډاډگیرنه ورکوي او ورته تسلیت وايي.

نه «هفت» را می‌بخشیم، نه «هشت»!

می‌کند. هفت ثوری‌ها که با کمک مستقیم باداران روسی خود و کودتای نظامی بر اریکه قدرت نشستند، طی ۱۴ سال حاکمیت شان چنان دمار از روزگار مردم افغانستان کشیدند که باید چندین نسل خرابی‌ها و صدمات آنرا جبران

گوشه‌ای از جنایات خلق و پرچم در دشت پلچرخ کابل

تاریخ افغانستان مانند هر کشور دیگری یا با روزهای حماسه آفرین و درخشان رقم خورده است و یا هم روزهای سیاه و تاریک را تجربه کرده که خاطرات تلخ و آسیب‌های وارده از آن تا سالهای متمادی ملت ما را به تباهی کشانده است. هفتم ثور ۱۳۵۷ که مصادف با کودتای ننگین حزب

دموکراتیک خلق بود، سرآغاز تمسای بدبختی‌هایی محسوب می‌شود که مردم ما تا اکنون صدمات آنرا با گوشت و پوست خود لمس

د کره‌الي د ډله ايزې وژنې جنايتکار عاملين، نه «نړيواله محکمه»، بلکه ولس بايد مجازات کړي!

شول. د توغندیو ویشتلو دوام درلود. خلقیانو ټول خلک د لیونی پله خوا ته راوستول، بیا یې امر وکړ چې ټول په گولپو وولي. د دوی تر منځ ځینې کندهاري عسکر هم وو چې داقوماندې یې ونه منله او پر خلکو یې ډزې ونکړې. خلقیانو دغه له شرافته ډک عسکر هم له خلکو سره یو ځای ودرول او نور عسکر یې راوغوښتل او بیا د ډزو قوماندې یې ورکړه چې هغوی هم ډزې وکړې چې ډیر په کې مړه او ځینې په کې ټپیان شول، ځینو ټپیانو د سیند خوا ته منډې کړې او ځانونه یې سیند ته وغورځول چې څپو له ځان سره یوولړ. بیرحمو خلقیانو مړي او زخمیان د بلدوزر په وسیله راغونډ او ډیری یې ترې جوړې کړې چې همدا اوس هم په کره‌الي کې موجودې دي.

خلقیانو او پرچمیانو د کور، کالي او ډوډۍ په دروغونو چغو سره له خلکو کور واخیست، کالي یې ورته وسپړل او ډوډۍ یې ورته په زهر وولړله. دغو سپین سترگو جنایتکارانو د زیارکښانو په نوم داسې جنایتونه وکړل چې هیڅ زیارکښ انسان به یې نه وبخښي او نه به یې هم هیر کړي. دغه جنایتکاران دومره بی‌حیا او بی‌شرمه دي چې همدا اوس هم د

ص ۶

دیاریماره کارگران، دهقانان، ښوونکي، زده کوونکي، مامورین او سپین ږيري «د خلقیانو او پرچمیانو» تر تاراک لاندې راغلل او په روسي مرد کپو یې پیرونه غلیل شول.

د ۱۳۵۸ کال د وري یوډیرشمه وه. خلقیانو او پرچمیانو چې د روسي ښکیلاکگرو په ملاتړ، د مستو او لیونو ځناورو په شان د انسانانو ډارلو ته ډارې تیزې کړې وې، شین کره‌الي په وینو ولرو. هره خوا وینه وه چې توییدله، ویاړي په وینو رنگینې شوې او د باروتو بوي د وینو له بوي سره گډه، وینه له مردکیو سره گډه، داسې انځور جوړ کړی و چې یوازې «پیکاسو» ته یې اړتیا درلوده چې ویې پنځوي.

د جمعي ورځ وه. له دود سره سم ښوونکي، مامورین، دهقانان او کارگران ټول په خپلو کلیو کې وو. سهار وختي خلقي جنایتکارانو د کلي خلک راوغوښتل چې والي ورسره خبرې کوي. کله چې خلک جومات ته راغلل، نو خلقیانو ورته وویل چې د جومات شا ته ولاړ شي، والي ورته هلته په تمه دی. خلقیانو شولې (ټانکونه) په حرکت راوستلې. لومړی یې څو کورونه په توغندیو وویشتل، خو له مقاومت سره مخامخ

کې سترگو ته دروي. امریکایان، دنورو سیمو د اوسیدونکو په شیر، کونړیان وژني، خو هماغه پخواني گوداگان، اوس دغه متیازن یرغلگر د افغانستان په گټه گټي او نارې او سورې وهي چې «د دموکراسۍ او بشري حقونو د خونديتوب لپاره نړیوالې ټولنې ته اړتیا لري». دوی په دې ډول ښيي چې په رښتیا هم د یرغلگرو له غولانځي یې د گوداگیتوب شیدې په مړه خپته رودلي دي!!

څلوردیرش کاله وړاندې د پسرلي په ښایسته موسم کې په کونړ کې داسې ناتار پیل شو چې وحشت یې لا د ولسونو له یاده نه دی وتلی او له یاده به ولاړ هم نشي. د پسرلي لومړنی میاشت وه. د کونړ د غرونو واورې اوبه کیدلې، سیندونه لالهاڼده وو او مستو اوبو څپې وهلې؛ پسرلني وږمو گلونه نڅول او ورشوگانې تاندې او سمسورې د چوپانانو تر پښو لاندې کیدلې. بزگران په کروندو کې په کار بوخت وو، خوله یې تویوله او د ورغویو ټاکې به یې پو کولې، چې ناڅاپه تنا په آسمان کې راڅرگنده او د تندر برښنا پر کره‌الي راولویده: ۱۲۶۰ انسانان، زیارکښه انسانان، غریبکاران یعنې هماغه

څلوردیرش کاله کیږي چې د کونړ زیارکښ او بیوزله اوسیدونکي د بهرنيانو، د تالي څپو او تنظیمي ببر څپو او بیرحمو طالبانو لخوا رتل کیږي او خورېږي. که نه امریکایان او د هغوې ناتوېي ملگري پر کونړي بزگرانو، کارگرانو او ماشومانو بمونه غورځوي او د هیواد د نورو زیارکښو وگړو په شان یې وژني، که نه طالبان په دغه ولایت کې ظلم او ستم کوي، که نن تنظیمي جهادیان د بیوزلو کونړیانو پر سر سوداگري کوي او د پاکستان ارتجاعي دولت یې جونگړې او کورونه په توغندیو ولي، له نن څخه ۳۴ کاله وړاندې د ۱۳۵۸ کال د حمل په یوډیرشمه کونړ د «خلقیانو او پرچمیانو» د دې کرغیږنو تالي څپو او گوداگیانو تر ستم لاندې راغی او په یوه ورځ د دې ولایت د کره‌الي په سیمه کې ۱۲۶۰ تنه زیارکښه ځوانان او سپین ږيري په بې ساري بیرحمۍ شهیدان شول.

د دې ډله ایزو وژنو لړۍ لا دوام لري او کونړیان هر څه موده وروسته د امریکا او ناتو د پرمختللو جنګي الوتکو د بمباریو لاندې مري، په داسې بیرحمۍ مري چې د دې ټانکيانو د تیري، ستم او بولس تاریخ په وینتام او شمالي کوریا

امریکا، طالب و ...

ایالات متحده و کشورهای منطقه می سوزد. هیچ یک از اضلاع این مثلث خون و جنایت (امریکا، طالب و جنگسالار) دست کمی در جنایت از دیگری ندارد. همه بلاوقته جنایت از پی جنایت می زایند.

بهار سال ۱۳۹۲ خونین آغاز شد. دشت و دمن، کوه و صحرا، شهر و ده با خون زحمتکشان رنگین شد. تو گویی گل های وحشی از خون افغانها رنگ می گیرند تا بهار استقلال و آزادی شکوفان شود و نسیم عطر آگین رهایی، نوید فردای روشن را با خود به ارمان آورد.

در آغازین روز سال، سه تن از هموطنان ما به دست پسر یکی از جنگسالاران بدنام تنظیمی در ولایت پروان به خاک و خون غلتیدند، و به تعقیب آن نزدیک به صد تن از هموطنان ما در حملات انتحاری طالبان جنایتکار در ولایت فراه کشته و بیش از صد تن دیگر مجروح گشتند. هنوز درد از دست دادن عزیزان فراهی کاهش نیافته بود که بار دیگر ولایت کنرب به خون نشست. دوازده کودک، چهار زن و یک مرد در بمباران هوایی نیروهای امریکایی در دره شیگل به خاک و خون کشیده شدند. این سه حادثه، مشت نمونه خروار از مثلث جنایت را نشان

نه «هفت» را می بخشیم ...

کنند. سوسیال امپریالیزم شوروی که دست پروردگان خود را یکی پی دیگری و بنا به اقتضای منافع سیاسی اش به کرسی قدرت می نشاند، با اشغال افغانستان در شش جدی ۱۳۵۸ زمام امور را کاملاً در دست گرفت.

هفت ثوری ها که با رفتار ناشیانه و جنایات بی شمار خود ملت ما را در مقابل خود قرار دادند، تصور می کردند با قساوت و استبداد خواهند توانست این ملت آزاده و سربلند را مطیع خود سازند. آنان تحت شعار «هر که با ما نیست، دشمن ماست»، بیش از یک و نیم میلیون انسان این سرزمین را به کام مرگ فرستاده و صدها هزار تن دیگر را یا معلول و معیوب ساختند و یا هم در زندانهای مخوف به بند کشیدند؛ هشتاد درصد روستاها را تخریب و یک پنجم جمعیت کشور را مجبور به ترک دیار خود و آواره کشورهای همسایه کردند.

جنایتکاران هفت ثوری کوچکترین آوازی را در گلو خفه نموده و حتا تظاهرات صلح آمیز دختران مکاتب را با توپ و تانک سرکوب کردند. خیانت بزرگ دیگر هفت ثوری ها دامن زدن به اختلافات قومی با ایجاد غندهای قومی و

می دهد که چگونه همه کمر به کشتار و قتل زحمتکشان افغانستان بسته اند.

امریکا، طالب و جنگسالار همه یک هدف را تعقیب می کنند: برپایی افغانستان. بیش از یازده سال از هجوم نیروهای خارجی به رهبری امریکا به افغانستان می گذرد؛ یازده سالی که جز خون و جنایت ارمغانی برای مردم به دنبال نداشته است. گاهی بمباران و گاهی رگبار مسلسل های امریکایی دریایی از خون را به راه انداخته است و گاهی هم حملات انتحاری طالبان و بمگذاری ها، جاده ها را با خون رنگین می سازد، و اگر این نشد، جنگسالاران بر هست و بود مردم یورش می برند و سال های ۹۲ را در خاطره ها زنده می سازند.

ایالات متحده با اهداف استراتژیکی که در افغانستان و منطقه دارد، برای برآورده ساختن آن از هیچ جنایتی فروگذار نمی کند. تاریخ این کشور قلدر و زورگو با جنایت آلوده و با خون زحمتکشان سایر کشورها نوشته شده است. سربازان جنایتکار این کشور که در کشتار و قتل مردمان تخصص دارند، خم به ابرو نمی آرند که کودکان و زنان را به تیر ببندند و خانه های گلی مردم را بر سر شان ویران سازند. این سادیست ها از این اعمال شان لذت می برند و وقتی ارضاء نشوند، بر اجساد کشته شدگان ادرار می کنند تا از افغانها

ملیشایی بود و مهمتر از همه صاف کردن جاده برای نیروهای سیاه عقبرگرا بود که مردم افغانستان قبلاً هرگز آماده پذیرش آنان نبودند. همانطوری که سرنوشت هر رژیم پوشالی و وابسته جز سرنوشتی و اضمحلال چیز دیگری نیست. «حزب دموکراتیک خلق» نیز که بعدها پالانش را بدل کرد و آنرا به «حزب وطن» مبدل ساختند، راهی جز این نداشت.

مردم افغانستان که بعد از این همه قربانی و ایثارگری در مقابل اشغالگران روسی و عمال دست نشاندۀ آنان انتظار داشتند تا از نعمت آزادی بهره مند شده و حداقل به آسایش نسبی دست یابند، اما تاریخ در هشت ثور ۱۳۷۱ که مصادف با سقوط رژیم پوشالی نجیب بود، به شکل سیاهتری ورق خورد و این بار قلب کشور آسیب دیده آماج حملات کین توزانه نیروهای قرار گرفت که حاضر بودند به خاطر رسیدن به قدرت، خون تمامی ساکنین شهر کابل را بریزند. تنظیم های بنیادگرا تمامی نقاط کابل را به سنگر جنگ قدرت میان خود تبدیل کرده و حتا بعضی از رهبران این تنظیم ها فتوا دادند تا به خاطر تطهیر شهر از وجود گناهکاران، علاوه بر تخریب شهر باید تا عمق یک متر خاک آنرا نیز

شهر فراه

انتقام بگیرند.

سازمان های عفو بین الملل، «حقوق بشر» و «سازمان ملل» نیز اغلباً بعد از وقوع جنایت، بادی به هوا می پراکنند تا با حرف های پیهوده و نفرت انگیز شان بیش از پیش مشام افغانها

را بیزارند. نقش پوشالی این نهادها در بیش از یازده سال کشتار و جنایت توسط نیروهای خارجی، طالبان و جنگسالاران نزد مردم ما آفتابی شده و حنای خود را باخته است. اولین جنایتی را که «سازمان ملل» به همدستی ایالات متحده در حق مردم ما روا داشت، نصب دوباره جنگسالاران بر سرنوشت و زندگی افغانها بود، لذا از مرجع و نهادی که آله دست جنایتکارترین کشور عصر حاضر باشد، توقعی بیش از این نمیتوان داشت. به همین خاطر جنایتکار اصلی با همدستی هم پیمانانش در تلاش است تا ضلع دیگر این مثلث جنایت یعنی طالبان را نیز بار دیگر بر شانه های مردم سوار کند.

برداشت و دور ریخت.

هشت ثوری ها که جنایات شان تا آن زمان در تاریخ کشور بی سابقه بود، با تسلط هر یکی بر بخش هایی از پایتخت، جنگ خونین را بر سر فتح مناطق دیگری آغاز کردند. آنان مناطق یکدیگر را با هزاران راکت و موشک هدف قرار داده، به خاک یکسان می نمودند. هشت ثوری ها نه تنها از ریختن خون یکدیگر لذت می بردند بلکه خون مردم مظلومی را که در خانه های خود محصور مانده بودند پشیزی ارزش نداده و هر آنچه در توان داشتند برای آزار و اذیت آنان انجام دادند. نیروهای ملیشایی تنظیمی روش های جدیدی را برای کشتن انسان های مظلوم به کار می بستند که حتا در هیچ کشور دیگر دنیا و توسط هیچ جنایتکاری تجربه نشده بود. رقص مرده، میخ به سر کوبیدن، زایمان در محضر عام، پستان بریدن، چشم کشیدن، گوش و بینی بریدن، گوشت انسانی را بر انسان دیگر خوراندن، تجاوز بر زنان، مردان و کودکان و ده ها نوع جنایت دیگر در حق انسانهای مظلومی صورت گرفت که جرم شان نداشتن توان فرار از پایتخت بود.

تنظیم ها که هر کدام پیشوند و پسوند اسلامی داشتند و هر روز ائتلاف و جبهه جدیدی تشکیل می دادند؛ فتوای جهاد را علیه

با آگاهی از سرشت جنایتکارانه مثلث جنایت، نشریه پیشرو اولین نشریه ای بود که شعار داد: نه امریکا و جنگسالاران و نه طالبان، قدرت به دست مردم! اکنون که ماهیت واقعی این مثلث جنایت بر همگان روشن شده است، درستی این شعار بیش از پیش ثابت می شود. آنانی که هنوز هم فکر می کنند که امریکا و اشغالگران دیگر برای نجات مردم ما از شر طالبان و جنگسالاران به این کشور آمده اند تا برای ما دموکراسی را هدیه کنند، اکنون باید دیگر شیرفهم شده باشند که هر سه در افغانستان جنایت می زایند و بس. چشم پوشی از این واقعیت و توقع بیشتر از این مثلث جنایت، پاکذاردن بر وجدان چیز دیگری را به نمایش نمی گذارد.

دوستان قبلی خود صادر کرده و با مخالفین قبلی جان و جگر می شدند. اما این مردم ناچار و فقیر پایتخت بودند که باید به قیمت خون، عزت و دارایی خود تاوان این ائتلاف ها و انفصال ها را می پرداختند.

در زمان حاکمیت هشت ثوری ها علاوه بر اینکه به جان و دارایی شخصی مردم رحم نشد، تمامی دارایی های عامه، آثار باستانی و دار و ندار کشور نیز به غارت برده شد. هشت ثوری ها که با هزار و یک رشته با حلفات مختلف شبکه های استخباراتی کشورهای همسایه، منطقه و قدرت های بزرگ جهان وابسته بودند، برای تحقق اهداف ییگانگان و تخریب کشور خود آنچه در توان داشتند انجام دادند.

اکنون بعد از این همه جنایت، غارت و ریختن خون انسان های مظلوم و ییگانه، اینک نوبت به ائتلاف های جدید میان هفت ثوری ها و هشت ثوری ها رسیده است. اینان تلاش می کنند تا اینبار به ائتلاف های جدید خود رنگ سمتی، زبانی و قومی دهند تا از یکطرف به اهداف خود دست یابند و از جانب دیگر بتوانند حامیان خارجی شان را در غارت کشور ما راضی نگه دارند. هر دو در تلاش اند تا در فروختن خود به ییگانگان، گوی سبقت را از دیگری برپایند.

د کړهالې د ډله ايزې وژنې جنايتکار عاملين، نه «نړيواله محکمه»...

امريکايانو او ناتويي ځواکونو په خدمت کې دي او د خپلې خونړۍ دورې له ستايلو څخه نه ستړي کيږي او په دې ډول يو ځل بيا د شهيدانو د کورنيو پر زخمونو مالگه دوروي، خو ليره نه ده هغه ورځ چې زموږ زيارکښ او بيوزله ولس له ټولو گوډاگيانو څخه خپل غچ واخلي!

په دغه ورځ لکه څرنگه چې وويل شول، خلقيانو ۱۲۲۰ تنه په بېرحمۍ او قساوت ووژل، نعمت الله (غريبيکار)، طلا محمد (مامور)، محمدرشتيا (متعلم)، رحمت جان (غريبيکار)، فضل خان (مامور)، طالب (غريبيکار)، سيد حبيب (غريبيکار)، محمد ظريف (غريبيکار)، رحمن (غريبيکار)، گل الرحمن (غريبيکار)، نور الرحمن (غريبيکار)، عبدالغفار (دوکاندار، گلزړ (غريبيکار)، سيد احمد گل (دهقان)، عزيز الله (متعلم)، چنار علي (غريبيکار)، مرسلين (غريبيکار)، گل (غريبيکار)، يوسف خان (نجار)، سکندر (متعلم)، فضل ولد محمد افضل (خياط)، شمس الرحمن (عصبي ناروغ)، شفيق الله (متعلم)، سيد احمد جان (معلم)، شاه محمود (متعلم)، جهانگير خان (معلم)، مکرم خان (غريبيکار)، جمشيد (متعلم)، يار محمد (غريبيکار)، عبدالحنان (متعلم)، محمد عزيز خان (غريبيکار)، عبدالعزيز خان (متعلم)،

کفتار

زمانی سرخ می پوشید کفتار
خروشو می پراند در بین گفتار
به یاد توده ها بر لب بروت داشت
به جرم ریش سر می برد، بر دار
«دن آرام» و «مادر» در قفس داشت
«دیاالکتیک» و «مانفیست» بود، بار
سلام و والیکم بو نمی برد
و هورا می کشید در وقت کشتار

پس از چندی زمانه زیرو رو شد
عوض کرد او چو کفشش کار و کردار
تمام سرخ ها را سبز مالید
به فرق خالی اش پیچید دستار
بروتش را به مسواکی بدل کرد
دهان را داد بو با عطر نسوار
اصول شاشی و کنز الدقایق
ز چاپ قصه خوانی، شد خریدار
و چندی عین نافی کرد تمرین
کشید بر چشمهایش سر مه ی تار
به دستش دره ای امر به معروف
به جان مرد و زن افتاد، چون مار

چپه گرمک شد و ریش از کش افتاد
بسی رنگ و شرنگ آمد به بازار
کشید او سر ز دستار و به تن کرد
دریشی های رنگین فرنگ وار
هلو گویان به نزد دونران رفت
بزد در جیب، وند و فند بسیار
دموکراسی، حقوق زن، عدالت
به میز گرد و مجلس کرد نشخوار

اگر چه بارها پالان بدل کرد
هنوز کارش لگد مالیست، این خوار
سرش جایی و پایش جای دیگر
بگیرد روز دالر، شام کلدار
ز قاچاق دل خونین مردم
جهانش رنگ و رنگین است کفتار

پیشرو

د کړهالې د ۱۲۶۰ شهيدانو څلور دیرشم تلین، د ډاډگیرنې ترڅنگ،

د ښکیلاکگرو ضد مبارزې کې لمانځو!

سی و چهارمین سالگرد ۱۲۶۰ شهید کړهالی را ضمن تسلیت، در مبارزه علیه استعمار گران تجلیل می کنیم!

د کونړ ولایت په کړهالې کې د خلقيانو په لاس د ټول وژنې په یاد د «پیشرو» خپرونې لخوا چاپ شوی رنگه

پوسټر، چې په کونړ او ننگرهار ولایتونو کې په پراخ ډول خپور شو.

خو هېڅوک هم د هغوی د کرغېړنو موخو اهل نشول دغه کسان چې اکثره يې غريبيکاران (کارگران) او دهقانان وو، د هغو ظالمو انسانانو لخوا ووژل شول چې د «کارگر او زيارکښ» چينغې يې وهلې او په دې ډله ايزه وژنه يې وښوده چې د زيارکښانو رښتيني ملاتړي او پلويان او مدافعين نه دي بلکې هغه خونړي انسانان دي چې د قطبي خرس د گټو لپاره يې دفاع انسانان داري. په دغې ورځ لاندیني کسان چې نومونه يې د هغوی له دندې سره دلته ذکر کوو، ووژل شول: شير (دهقان)، تاج محمد (غريبيکار)، محمد افضل (مامور)، فضل (غريبيکار)، فضل الرحمن (مامور)، حبيب الرحمن (محصل)، سلطان محمد (متعلم)، شهنسوار خان (مستري)، عبدالغفار (معلم)، عرب خان (معلم)، محمد گل (موچي)، سيد عظيم (غريبيکار)، امان الله (غريبيکار)، وزير محمد (دهقان)، محمد (دهقان)، محمد علي (دهقان)، ملا عمر (غريبيکار)، شيخ رحمت الله (غريبيکار)، شيخ شاعلي (غريبيکار)، جنت الله ولد مرسلين (غريبيکار)، مسافر خان (غريبيکار)، ملنگ (غريبيکار)، کچکول (مامور)، خير محمد (دهقان)، يعقوب خان (معلم)، عبدالشکور (دهقان)، جنت الله ولد يعقوب خان (مامور)، آمر محمد (دهقان)، ولي محمد (مامور)، محمديوسف (معلم)، سيف الله خان (غريبيکار)، سرور خان (غريبيکار)، فضل محمد (دوکاندار)، قدر محمد (غريبيکار)، محمد جان ملا (تحويلدار)، حميد الله کجي (متعلم)، محمد کريم خياط (خياط)، عصمت الله (غريبيکار)، دير علم (غريبيکار)، محمد شينا (غريبيکار)، گل احمد جان (غريبيکار)، فضل الرحمن ولد رحمن (غريبيکار)، افسر (غريبيکار)، حاجي محمد عمر (مامور)، محمد ترمين (غريبيکار)، مولوي عبدالرشيد (مولوي)، ارسلان خان (غريبيکار)، مولوي عبدالخالق (مولوي)، محمد زرين (غريبيکار)، آمر سلام (غريبيکار)، غلام سخي (غريبيکار)، محمد داوود (غريبيکار)، عبدالوهاب (متعلم)، شهزاده (غريبيکار)، ډگور خان (غريبيکار)، محمد (مولوي)، خير الله (غريب کار)، حضرت حسين (غريبيکار)، ملک اسلام (د کلي ملک)، محمد گلاب (غريبيکار)، محمد هاشم (غريبيکار)، داد محمد (غريبيکار)، حبيب الرحمن (متعلم)، غفار (خياط)، سيداگل (چينک ساز)، محمد شريف خان (خياط)، محمد ولد محمد عظيم خان (غريبيکار)، مير سلام (متعلم)، منگل (متعلم)، مياجان (غريبيکار)، دارور خان (متعلم)، بادام (غريبيکار)، محصل (غريبيکار)، نور محمد (غريبيکار)، حضرت خان (غريبيکار)، ابراهيم (غريبيکار)، امان الله (مامور)، سعد الله (دهقان)، شمس الدين (متعلم)، شيرزمان (غريبيکار)، سيدام الدين (غريبيکار)، گل محمد خان (متعلم)، سيد احمد (غريبيکار)، شيردل (غريبيکار)، جمرور خان (آهنگر)، موسی جان (غريبيکار)، محمود خان (غريبيکار)، مرسلين (متعلم)،

گلامیرجان (متعلم)، عبدالمختار (غریبکار)،
 سرمعلم عبدالبصیرخان (سرمعلم)، عبد القدیر
 خان (مامور)، غلام صدیق (غریبکار)، فضل
 واحد (گدام دار)، حبیب الله (غریبکار)،
 عبد الکبیر (مامور)، محمد رسول (مامور)،
 سید رسول (۱۲ پاس)، میر حمزه (غریبکار)،
 غلام دستگیر (غریبکار)، عبدالرزاق
 (غریبکار)، فضل حق (غریبکار)، محمد لایق
 (غریبکار)، غفار (غریبکار)، ملنگ ولد فضل
 حق (غریبکار)، بادام خان ولد جمال
 (غریبکار)، تصویر خان (غریبکار)، صفر
 (مامور)، محمد امان (مامور)، شیر محمد
 خان (غریبکار)، محمد عظیم خان (غریبکار)،
 محمد امین (غریبکار)، دایم خان (کمال)،
 یار خان (غریبکار)، صالح محمد (مامور)،
 محمد رسول (مامور)، سید محمد ولد
 نور محمد (۱۲ پاس)، محمد زمین (غریبکار)،
 اختر محمد (مامور)، وزیر محمد (معلم)، شاه
 ولی (مامور)، سید غفور (دکلی ملک)،
 سرمعلم عبد الجلال (سرمعلم)، سخی جان
 (غریبکار)، ولی جان (غریبکار)، گل الرحمن
 (متعلم)، نور الرحمن (متعلم)، خوشحال خان
 (معلم)، عبد الغفور خان (غریبکار)، امین خان
 (؟)، فقیر محمد (صاحب منصب)، سید محمد
 ولید فقیر محمد (متعلم)، محمد داوود ولد
 فقیر محمد (متعلم)، گل محمد ولد نور محمد
 (غریبکار)، امین الله (غریب کار)، حکیم خان
 (غریبکار)، جمید علی خان (غریبکار)،
 محمد امان (متعلم)، گل جان پاچا (غریبکار)،
 سید آغا جان پاچا (غریبکار)، شیر آغا
 (متعلم)، حسن پاچا (متعلم)، عزیز الله
 (متعلم)، محمد ظاهر (غریبکار)، تاج محمد
 (غریبکار)، ملا محمد (غریبکار)، قاضی
 محمد (غریبکار)، محمد یاسین (معلم)، امین
 جان ولد دل باز (غریبکار)، محمد کریم
 (مامور)، عصمت الله (متعلم)، رئیس خان
 (غریبکار)، سلطان محمد (غریبکار)، اکرم
 (غریبکار)، اکبر خان (غریبکار)، حبیب خان
 (غریبکار)، محبت خان (غریبکار)، خیر محمد
 خان (غریبکار)، شیر محمد خان (غریبکار)،
 محمد حکیم (غریبکار)، شاه گل (غریبکار)،
 خیر محمد (غریبکار)، گل خان (معلم)، حاجی
 گل محمد (غریبکار)، فیض
 محمد (غریبکار)، میرا محمد (مامور)،
 متحیر (غریبکار)، لونگ (غریبکار)،
 سعادت من (مامور)، محمد ظاهر (غریبکار)،
 دلیل خان (غریبکار)، محمد ولی (غریبکار)،
 سید امین ولد رحمن الله (غریبکار)، ترمیرزاده
 (متعلم)، محمد الله (متعلم)، حبیب الله
 (متعلم)، احسان الله (غریبکار)، سلطان
 محمد (غریبکار)، نوروز خان (غریبکار)،
 عبد القادر (معلم)، فیروز خان (غریبکار)،
 عبد الغنی (غریبکار)، طارق (غریبکار)، نور
 حبیب (غریبکار)، فاروق (متعلم)، مسافر خان
 (معلم)، امین خان (غریبکار)، انور خان
 (متعلم)، بهادر (متعلم)، سید الرحیم
 (متعلم)، داود ولد سردار (غریبکار)، وزیر
 محمد (مامور)، محب الله (غریبکار)، محمد
 اسحق (غریبکار)، فیروز (غریبکار)، محمد
 روز (غریبکار)، حمد الله (متعلم)، زاهد الله
 (متعلم)، جانداد (معلم)، جمال الدین
 (متعلم)، کمال الدین (غریبکار)، سید محمد
 ولد محمد یاسین (غریبکار)، گل محمد
 (غریبکار)، نور محمد (غریبکار)، عالم گل
 (غریبکار)، محمد گل (غریبکار)، محمد شنا
 (غریبکار)، رحمت الله (غریبکار)، نظام الدین
 (غریبکار)، امین الله ولید عبد القیوم
 (غریبکار)، بهرام (غریبکار)، علی محمد
 (غریبکار)، انعام الله (متعلم)، رحمن الله
 (متعلم)، زاهد الله (متعلم)، عبد الرحمن
 (غریبکار)، شمس الرحمن (غریبکار)، شاه گل
 (غریبکار)، میا گل (غریبکار)، محمد یوسف
 (متعلم)، وزیر (غریبکار)، محمد امین ولد
 عبد الحمید (غریبکار)، صاحب زمین
 (غریبکار)، گل الرحیم (غریبکار)، عبد الغفار
 (غریبکار)، محمد زمین (غریبکار)،
 مشرف خان (غریبکار)، عبد الرحمن
 (غریبکار)، عیسی خان (غریبکار)، محمد
 امین ولد سید امین (متعلم)، حاجی فیض
 محمد (غریبکار)، خواجه (غریبکار)،
 یار محمد (غریبکار)، رحمت گل (غریبکار)،
 ابو غلام اسحق (غریبکار)، انعام الله
 (غریبکار)، محمد زمین گجر (غریبکار)، فتح
 خان (متعلم)، حمد الله (متعلم)، حمید خان
 (غریبکار)، مسافر خان (غریبکار)، نور محمد
 نجار (غریبکار)، یار محمد (متعلم)، محمد
 امین ولد گل امین (غریبکار)، عبد الغفار
 خویانی (غریبکار)، ظریف (غریبکار)،
 عصمت (غریبکار)، لعل پاچا (متعلم)،
 اختر محمد (غریبکار)، گل جان پاچا
 (غریبکار)، سید اگل (غریبکار)، محمد نبی
 (غریبکار)، فضل آهنگر (غریبکار)، انار الله
 (غریبکار)، شهیدہ سرو (دکور میرمن)، سید
 احمد (معلم)، کرم (غریبکار)، عزیز (متعلم)،
 فردوس (غریبکار)، پیر محمد (غریبکار)، گل
 جان (غریبکار)، محمد نسیم (متعلم)، سید
 حبیب (غریبکار)، محمد ادیس (مامور)،
 عبد القدوس (متعلم)، مانور گل (غریبکار)،
 دواثر خان (غریبکار)، غلام نبی (غریبکار)،
 شمس الرحمن (غریبکار)، محمد خان
 (غریبکار)، رسول محمد (متعلم)، ضیا الرحمن
 (غریبکار)، محمد ولی (متعلم)، حمد الله
 (متعلم)، یوسف ولد رئیس خان (غریبکار)،
 جہانزیب (غریبکار)، عبد الوہاب (متعلم)،
 شیر محمد (غریبکار)، موسی خان
 (غریبکار)، گل محمد (متعلم)، کریم الله
 (متعلم)، رحیم الله (متعلم)، شہسوار
 (غریبکار)، فاروق (غریبکار)، نور الله
 (غریبکار)، عبد الله (معلم)، جاوید (معلم)،
 حمید الله (متعلم)، عصمت الله (متعلم)، سلیم
 الله (غریبکار)، عبد الولی (غریبکار)، محمد
 ولی (غریبکار)، شاه جهان (غریبکار)، محمد
 ہاشم (غریبکار)، محمد حکیم (متعلم)،
 نور احمد (متعلم)، بہاول (غریبکار)،
 زرمحمد (غریبکار)، گل ولی (غریبکار)،
 ملنگ ولد محمد جان (متعلم)، سید محمد
 (معلم)، بختور (متعلم)، گل الرحمن
 (غریبکار)، عبد الرحمن (غریبکار)، غفار
 (غریبکار)، ملا عمر (غریبکار)، رحمت الله
 (متعلم)، حمید الله (متعلم)، شیرین (متعلم)،
 محمد الرحیم (غریبکار)، عاشق (غریبکار)،
 نور الله (غریبکار)، محمد (متعلم)، عمر گل
 (متعلم)، سمیع الله (متعلم)، رحیم الله
 (متعلم)، ملنگ ولد جمشید (غریبکار)،
 حضرت ولی (غریبکار)، محمد جان
 (غریبکار)، گل الرحمن (غریبکار)، موسی
 خان (غریبکار)، گل ولی ولد اختر محمد
 (غریبکار)، شبرولی (غریبکار)، گل زمان
 (متعلم)، محمد الرحمن (متعلم)، وزیر محمد
 (معلم)، شیر محمد (معلم)، رحلت (معلم)،
 جمعہ خان (غریبکار)، محمد ظاهر
 (غریبکار)، محمد گل (غریبکار)، مسافر
 (غریبکار)، گل محمد (غریبکار)،
 عبد الرووف (غریبکار)، زاهد الله (غریبکار)،
 احسان الله (غریبکار)، ذین الله (غریبکار)،
 امیر محمد (غریبکار)، سید محمد (معلم)،
 عنایت الله (متعلم)، رحمت الله (غریبکار)،
 حمید الله (غریبکار)، روح الله (غریبکار)،
 شریف الله (غریبکار)، سید خان (غریبکار)،
 سربلند (متعلم)، گل محمد ولد عطا محمد
 (متعلم)، فیروز (غریبکار)، محمد شاہ
 (غریبکار)، ولی محمد (غریبکار)، عبد الحق
 (متعلم)، سبحان الله (غریبکار)، محمد الدین
 (غریبکار)، وزیر محمد (غریبکار)، نصرت
 الله (غریبکار)، فقیر محمد (غریبکار)،
 یوسف خان ولد رحیم الله (غریبکار)،
 محمد الله (متعلم)، سید محمد (متعلم)، اول
 گل (متعلم)، محمد شاہ (غریبکار)، محمد
 اسحق (غریبکار)، اظہار الحق (غریبکار)،
 نور الله (غریبکار)، حفیظ الله (غریبکار)،
 محمد الله (غریبکار)، محمد ظریف (متعلم)،
 شاہ محمد (متعلم)، محمد زرین (غریبکار)،
 رحیم الله (غریبکار)، داوود (غریبکار)،
 محمد امین ولد شیر محمد (غریبکار)، صلاح
 الدین (غریبکار)، فخر الدین (غریبکار)،
 ضیا الرحمن ولد اکرم (غریبکار)،
 محمد الرحمن ولد محمد (غریبکار)، محمد
 عارف (غریبکار)، زر محمد ولد مشرف خان
 (متعلم)، غفار ولد گل زمان (غریبکار)، سید
 احمد (غریبکار)، محمد الله خان (متعلم)،
 امین الله (غریبکار)، عزیز الله (غریبکار)،
 مسافر ولد شاہ محمد (غریبکار)، یار محمد
 (متعلم)، ذبیح الله (متعلم)، رحیم الله
 (غریبکار)، عبد المحمد (غریبکار)،
 بہروز خان (غریبکار)، عبد اللطیف
 (غریبکار)، خلیل الرحمن (غریبکار)، محمد
 شاہ (غریبکار)، نور محمد شاہ (غریبکار)،
 اجر محمد (غریبکار)، سید محمد (متعلم)،
 باور خان (غریبکار)، یار محمد خان (متعلم)،
 فتح خان (غریبکار)، امین الحق (غریبکار)،
 ضیا الرحمن ولد ابراہیم (متعلم)، اکرم خان
 (غریبکار)، ذبیح الله (غریبکار)، حکیم الله
 (غریبکار)، حبیب الرحمن (غریبکار)،
 محمد الرحمن (غریبکار)، گل محمد خان
 (غریبکار)، شاہ ولی (غریبکار)، رحمت الله
 (غریبکار)، محمد (غریبکار)، ولی محمد
 (غریبکار)، مسافر ولد شیر محمد
 (غریبکار)، جان ولی (غریبکار)، پرویز
 (غریبکار)، محمد نبی (غریبکار)، محمد
 نسیم (غریبکار)، سبحان الله (غریبکار)،
 شیر ولی (غریبکار)، عبد الشکور (غریبکار)،
 عبد القدوس (غریبکار)، ملنگ ولد مکرم خان
 (غریبکار)، یار ولی (غریبکار)، عاشق الله
 (غریبکار)، رحمت جان (غریبکار)، معصوم
 (غریبکار)، شاہ محمد (غریبکار)، حکیم خان
 (غریبکار)، رحیم الله (غریبکار)، مسافر ولد
 عاشق الله (متعلم)، زاهد الله ولد سید ولی
 (متعلم)، حشمت الله (غریبکار)، مہربان
 (غریبکار)، محمد جمیل (غریبکار)، گل
 محمد (غریبکار)، خوشحال (غریبکار)،
 موسی خان (غریبکار)، محمد ہارون
 (غریبکار)، جنت (غریبکار)، صالح محمد
 (غریبکار)، عبد القدیر (غریبکار)، عبد الغفار
 (متعلم)، پهلوان (غریبکار)، خان محمد
 (غریبکار)، امین جان (غریبکار)، دواخان
 (غریبکار)، سید غفار (غریبکار)، عمر شاہ
 (غریبکار)، میا گل (غریبکار)، شاگل
 (غریبکار)،

محمد قاسم (غریبکار)، میرولی (غریبکار)، رضوان الله (متعلم)، بختورخان (معلم)، محمد حسین (معلم)، گل حسین (متعلم)، فقیر محمد (غریبکار)، نورمحمد (غریبکار)، شفق الله (متعلم)، فضل الرحمن (غریبکار)، جمعه گل (متعلم)، محمد نادر (غریبکار)، محمد حسن (غریبکار)، محمدالله (غریبکار)، محمد هاشم (غریبکار)، نورالرحمن (معلم)، واحدالله (معلم)، محمد حکیم (غریبکار)، عبدالله (متعلم)، سیدملا (غریبکار)، گل ملا (غریبکار)، ولی محمد (متعلم)، احمدالله (متعلم)، بسم الله (غریبکار)، عبدالرحمن (غریبکار)، سیف الله خان (غریبکار)، کریم الله (غریبکار)، شفق الله (غریبکار)، محمد حسین (غریبکار)، محمد یونس (غریبکار)، محمد شریف (متعلم)، جاندالله (معلم)، عمر خان (معلم)، ابراهیم (متعلم)، سیدالله (متعلم)، نصرت الله (غریبکار)، محمد امین (غریبکار)، عبدالقادر (غریبکار)، مسافر ولد جمروز خان (غریبکار)، شاکرالله (غریبکار)، محمد کمال (غریبکار)، جمال ناصر (غریبکار)، محمد امیرخان (غریبکار)، سخی (غریبکار)، محمد حسن (غریبکار)، نورزمان (غریبکار)، پرویز ولد یارمحمد آهنگر (غریبکار)، نهضت الله (غریبکار)، محمد اقبال (غریبکار)، ثاقب (غریبکار)، داودشاه (غریبکار)، محمد ظاهر (غریبکار)، قدرت الله (غریبکار)، میرزا محمد (غریبکار)، نورشاه علی خان (غریبکار)، ملنگ ولد عین الله (غریبکار)، سمیع الله (معلم)، انورالحق (متعلم)، محمد ولی (غریبکار)، کلیم الله (غریبکار)، سیدالرحیم (غریبکار)، احمد ولی (غریبکار)، شاه ولی (غریبکار)، غفورخان (غریبکار)، گل خان (غریبکار)، محمدالرحیم (غریبکار)، سالم خان (غریبکار)، عالم زیب (متعلم)، محمد حکیم (متعلم)، نظام الدین (غریبکار)، فیض محمد (غریبکار)، احسان الله (غریبکار)، حمیدالله (غریبکار)، گل احمد جان (غریبکار)، غوث الدین (غریبکار)، علی حیدر (غریبکار)، سید امیر جان (متعلم)، حیات الله (متعلم)، سید امین (غریبکار)، محمد نبی (غریبکار)، سرور (غریبکار)، سید ملا (متعلم)، رحیم الله (متعلم)، عبدالمتین (متعلم)، غلام علی (متعلم)، نعمت الله (غریبکار)، شمس الرحمن (غریبکار)، محمد نظر (غریبکار)، فضل الربی (غریبکار)، پیر محمد (غریبکار)، سیدالرحمن (غریبکار)، محمدالرحمن (غریبکار)، صلاح الدین (معلم)، قیاس (متعلم)، شاهدالله (معلم)، ذبیر (متعلم)، افتخار (غریبکار)، لعل محمد (غریبکار)، قیام الدین (غریبکار)، ممتاز (غریبکار)، زکریا (غریبکار)، طوطی (غریبکار)، فیاض محمد (غریبکار)، انعام الله (نجار)، روح الله (نجار)، محمد افضل (آهنگر)، صدیق الله (غریبکار)، ثناء الله (دهقان)، عزیزالرحمن (متعلم)، عبدالظاهر (معلم)، جمیل خان (غریبکار)، خوشحال (غریبکار)، محمدالله (غریبکار)، محمد الیاس (غریبکار)، سلطان محمد (غریبکار)، عبدالشکور (غریبکار)، بادام (متعلم)، ملنگ (متعلم)، محمدالدین (دهقان)، تاج محمد (دهقان)، نورالله (دهقان)، یار محمد (دهقان)، نورمحمد (دهقان)، رحمت جان (غریبکار)، فضل الرحمن (غریبکار)، عبدالرحمن (غریبکار)، سید محمد (غریبکار)، نور محمد (غریبکار)، صالح محمد (معلم)، صلاح الدین (معلم)، پاینده محمد (معلم)، گل محمد (دهقان)، نواب (غریبکار)، نصرالله (غریبکار)، الهام الله (غریبکار)، نوبهار (غریبکار)، غفار (نجار)، محمد امین (آهنگر)، وزیر محمد (باغوان)، فضل محمد (دهقان)، حمیدالله (دهقان)، زلمی خان (غریبکار)، نور احمدخان (غریبکار)، محمد (غریبکار)، حفیظ الله (غریبکار)، محمدالله (غریبکار)، یار محمد (غریبکار)، عبدالرحمن (غریبکار)، سیدالرحمن (غریبکار)، عبدالصیر (غریبکار)، گل محمد (مامور دولت)، روزی خان (نجار)، خلیل الله (باغوان)، محمد یاسین (غریبکار)، روح الله (غریبکار)، عبدالغفار (غریبکار)، زاهدالله (غریبکار)، نورالله (غریبکار)، شاهپور (غریبکار)، نوآب خان (غریبکار)، غلام علی (غریبکار)، محمدانور (غریبکار)، غلام حبیب (غریبکار)، سید حبیب (غریبکار)، رحمت الله (متعلم)، خان محمد (متعلم)، گل محمد (دهقان)، نور محمد (دهقان)، اسماعیل (معلم)، نوروز (متعلم)، فیروز (غریبکار)، امین الحق (غریبکار)، انورالحق (غریبکار)، مکرم خان (متعلم)، محمد ظریف (معلم)، تور (متعلم)، شاه محمد (نجار)، جان محمد (آهنگر)، محمد یوسف (دهقان)، عبدالمنان (دهقان)، عزیزالله (دهقان)، عصمت الله (غریبکار)، شاه ولی خان (غریبکار)، گل امیر جان (غریبکار)، محمد حسن (غریبکار)، نوروز خان (متعلم)، حاجی محمد (متعلم)، گل محمد (متعلم)، سید محمد (غریبکار)، سبحان الله (غریبکار)، حمیدالله (غریبکار)، سربلند (غریبکار)، عبدالمنان (غریبکار)، رحمت الله (غریبکار)، علی حیدر (غریبکار)، سید حبیب (غریبکار)، محمد غریب (غریبکار)، یوسف (غریبکار)، محمد قاسم (نجار)، جنت الله (معلم)، فقیر محمد (متعلم)، گل محمد (دهقان)، عتیق الله (باغبان)، محمد سرور (متعلم)، گل سعید (متعلم)، ابراهیم (دهقان)، عصمت الله (غریبکار)، محمدالله (غریبکار)، رحیم الله (غریبکار)، یار محمد (غریبکار)، گل محمد (غریبکار)، فهیم (معلم)، محمد حنیفی (متعلم)، محمد شیر (متعلم)، فضل عیان (دهقان)، گل احمد جان (دهقان)، محمد زمان (دهقان)، صاحب زاده (دهقان)، محمد زریق (دهقان)، رحمن الله (متعلم)، محمد الله (متعلم)، امان الله (غریبکار)، شیر امین (دهقان)، محمد امین (دهقان)، صاحب جان (دهقان)، ذبیح الله (دهقان)، مجیب الله (نجار)، عزیز الله (گلکار)، ملنگ (دهقان)، جان محمد (غریبکار)، حسن گل (غریبکار)، سعید الله (غریبکار)، رحیم الله (غریبکار)، گل زمان (غریبکار)، صالح محمد (غریبکار)، اسماعیل (غریبکار)، غلام محمد (غریبکار)، شیر محمد (معلم)، پیر محمد (متعلم)، نور الرحمن (متعلم)، نعمت الله (دهقان)، عصمت الله (دهقان)، سید محمد (دهقان)، امان خان (غریبکار)، فضل محمد (غریبکار)، آمر محمد (غریبکار)، محمد ولی (غریبکار)، عاشق الله (غریبکار)، گل نبی (متعلم)، عبدالعلم (غریبکار)، محمد ولی (غریبکار)، گل امین (متعلم)، محمد شاه (متعلم)، محمد ترمنگل (متعلم)، محمد سردار (متعلم)، نور محمد (غریبکار)، پیرمحمد (دهقان)، گل جان (دهقان)، گل زاده (دهقان)، محمد نادر (دهقان)، عبدالرحمن (دهقان)، محمد (دهقان)، محمد رحیم (غریبکار)، زاهد الله (غریبکار)، غلام حضرت (غریبکار)، محمد کریم (متعلم)، سید کریم (متعلم)، حبیب الله (متعلم)، انصارالله (متعلم)، رحیم الدین (غریبکار)، پیر محمد (غریبکار)، شاهد الله (دهقان)، محمد انشا (دهقان)، خوشحال (دهقان)، محمد ظهیر (دهقان)، زر ولی (غریبکار)، محمد نبی (غریبکار)، شمس الرحمن (غریبکار)، محمد الرحمن (غریبکار)، ذبیر (متعلم)، محمد روز (دهقان)، گل محمد (غریبکار)، بهادر خان (غریبکار)، ذبیح الله (غریبکار)، میرزا محمد (غریبکار)، خلیل الله (غریبکار)، انصار الله (غریبکار)، ریاض الدین (غریبکار)، عبدالمنان (غریبکار)، رحمت الله (غریبکار)، حمید اله (غریبکار)، گل زمان (غریبکار)، سرور خان (غریبکار)، محمد زمان (غریبکار)، گل اکبر (غریبکار)، سید محمد (غریبکار)، داود خان (غریبکار)، محمدالرحمن (غریبکار)، بخت زرین (متعلم)، امان الله (متعلم)، محمد ثناء (متعلم)، فضل محمد (غریبکار)، محمد یوسف (غریبکار)، رحمت گل (غریبکار)، شاه امین (دهقان)، پاینده محمد (متعلم)، گل محمد (غریبکار)، عمرجان (غریبکار)، علم خان (غریبکار)، باور خان (غریبکار)، محمد الرووف (غریبکار)، سردار ولی (غریبکار)، محمدآخان (غریبکار)، غلام قادر (غریبکار)، لطیف الله (دهقان)، عزیز الله (دهقان)، سعادت (دهقان)، عزیز الرحمن (دهقان)، محمد الرحمن (دهقان)، محمد اکرم (نجار)، فقیر محمد (گلکار)، سید محمد (دهقان)، فتح خان (غریبکار)، محمد هاشم (غریبکار)، محمد هاشم (غریبکار)، روح الله (غریبکار)، هارون (غریبکار)، گل ولی (متعلم)، محمد امین (متعلم)، شاه محمد (متعلم)، نور الله (متعلم)، ملنگ (دهقان)، بهرام (آهنگر)، فضل محمد (غریبکار)، قادرخان (غریبکار)، صالح محمد (دهقان)، سمیع الله (دهقان)، محمد شاه (دهقان)، فضل الرحمن (دهقان)، عبدالقیوم (غریبکار)، محمد نادر (معلم)، حضرت گل (متعلم)، مسافر خان (متعلم)، رحیم الله (متعلم)، محمد ایوب (دهقان)، ولی محمد (غریبکار)، محمد عارف (غریبکار)، یار محمد (غریبکار)، عاشق الله (غریبکار)، گل رحمن (غریبکار)، نجم الدین (غریبکار)، امداد الله (غریبکار)، محمد الیاس (دهقان)، روح الامین (دهقان)، محمد امین (دهقان)، محمد یوسف (دهقان)، محمد (دهقان)، محمد آصف (غریبکار)، حمیدالله (غریبکار)، زاهدالله (غریبکار)، محمد حسین (متعلم)، سید محمد (متعلم)، اجمل (مولوی)، امیرالله (متعلم)، سالم جان (متعلم)، نوارجان (غریبکار)، محمد زمان (غریبکار)، کریم الله (متعلم)، سلطان محمد (دهقان)، گل محمد (دهقان)، محمد شاه (دهقان)، شهاب الدین (دهقان)، رحیم الدین (دهقان)، علی حیدر (دهقان)، جمد خان (دهقان)، بهرام (متعلم)، مومند (متعلم)، سید آمر گل (دهقان)، پاچا خان (نجار)، جان محمد (غریبکار)، محمد ولی (غریبکار)، وحیدالله (دهقان)، فضل خان (دهقان)، انور خان (متعلم)، محمد قاسم (معلم)، سید محمد (معلم)، امیر محمد (معلم)، محمد نبی (دهقان)، ←

میران (غریبکار)، سید ولی (غریبکار)، امیر حمزه (غریبکار)، شاه حسین (غریبکار)، سید حبیب (دهقان)، فضل خالق (متعلم)، محمد نبی (متعلم)، وزیر محمد (غریبکار)، فاروق (غریبکار)، سمیع الله (غریبکار)، محمد حسن (غریبکار)، عتیق الله (غریبکار)، کریم الله (غریبکار)، موسی خان (غریبکار)، رحمت الله (متعلم)، شمس الدین (گلکار)، محمد اکبر (دهقان)، جان محمد (دهقان)، زلمی (متعلم)، گل محمد خان (متعلم)، غلام محمد (گلکار)، محمود (دهقان)، حبیب الرحمن (غریبکار) او...

د دغو شهیدانو وینې د کونې په سیندونو کې څپې ووهلې، د دغو شهیدانو د وینو سکروټو په دنگو دنگو غرونو کې ځلانده شوې، د دغو شهیدانو آواز په ناړو کې، انگازې جوړې کړې او د پرچمیانو او خلقيانو له مخې نه یې د «انسانیت» نقاب لیرې کړ او د دې ځناورو وحشي خبره یې ټولو ته بریده کړه.

د دې شهیدانو ماشومان، میندې، میرمنې، خویندې او سپین ږيري پلرونه او ترونه او ماماگان، د غرونو له څوکو تیر شول او ځانونه یې باجوړ ته ورسول او هلته میشت شول چې د «کرهالې کمپ» په نوم یادیده. دغه بیوزلي خلک لا میشت شوي نه وو چې تنظیمي سوداگر د هغوي ښکار ته راوړسیدل. د دغو خوریدلو انسانانو درد چا وانه ورید، د هغوي درد په سوداګرۍ بدل شو، لکه څرنګه چې نن د شینونډ، بالابلوک، کندهار، کونړ، ننگرهار، خوست، میدان وردک، کندز، زابل، ارزګان، هلمند او نورو سیمو د دردمنو او رنځیدلو خویندو، میندو او زیارکښو انسانانو درد په سپینه مایې او بکینګهم مایې کې خرڅیږي.

د افغانستان ټول جنايتکاران، که خلقي وو او که پرچمي، که جهادي دي که طالبې، که امریکايي دي که ناټويي، که دولتي دي که نادولتي، یوازې ولس محاکمه کولای شي، نه «نړیواله محکمه» او نه هم «ملي» محکمه. هر هغه څوک چې ولس دوکه کوي او د «نړیوالې محکمې» جېغې وهي، د ولسونو پر ټپونو مالګه شیندې او باید د ځاین په توګه وپیژندل شي.

د «پیشرو» خپرونه، د کرهالې د شهیدانو کورنیو ته ډاګیرني تر څنګ، باور لري چې د افغانستان د ولس د شهیدانو د وینې د هر څاڅکي پوښتنه کیدونکې ده او ډیر ژر به د خپلواکۍ، آزادۍ او هوساینې بیرغ په هسکو څوکو په ریږدو شي او غلیمان به د ولس په وړاندې په ګونډو او د «ډاکټر برایدن» تاریخ به بیا ولیکل شي.

امین جان (غریبکار)، فیروز (دهقان)، عبدالرحمن (دهقان)، عبدالنبی (دهقان)، محمد نبی (متعلم)، جان آغا (متعلم)، ولی محمد (متعلم)، یار محمد (دهقان)، خیر محمد (دهقان)، شاه ولی (دهقان)، رمضان (دهقان)، عتیق الله (دهقان)، ثناء الله (دهقان)، غریب (دهقان)، عزت الله (غریبکار)، محمد جان (غریبکار)، حبیب الله (غریبکار)، سید شریف (غریبکار)، دلبر (غریبکار)، محمد عمر (غریبکار)، سلطان محمد (غریبکار)، کریم الله (غریبکار)، عبدالغفار (غریبکار)، گل جان (غریبکار)، عبدالقدیر (غریبکار)، جان محمد (غریبکار)، خان محمد (غریبکار)، سید محمد (دهقان)، عبدالولی (دهقان)، سیف الله خان (دهقان)، مطیع الله (دهقان)، هدایت الله (دهقان)، عبدالخالق (دهقان)، میا جان (دهقان)، سید احمد (دهقان)، افغان (دهقان)، رحمت الله (دهقان)، گل سید (متعلم)، شیر امین (متعلم)، بارز خان (متعلم)، فقیر محمد (دهقان)، علی محمد (دهقان)، شاه محمود (دهقان)، عزیزالله (دهقان)، شفیق الله (غریبکار)، گل الرحمن (غریبکار)، عطا الله (غریبکار)، واحد الله (غریبکار)، شاه فقیر (غریبکار)، جمد خان (غریبکار)، محمد امین (دهقان)، عبدالقدوس (دهقان)، مجیب خان (متعلم)، عبدالاکبر خان (متعلم)، میر اکبر خان (دهقان)، اکرام الله (دهقان)، رحمت الله (دهقان)، شمس الدین (غریبکار)، حسین شاه (غریبکار)، محمد عمر (غریبکار)، محمد امین (غریبکار)، اکبر خان (غریبکار)، محمد اکرم (غریبکار)، پیرمحمد (غریبکار)، سید احمدجان (غریبکار)، خیرمحمد (غریبکار)، سیدمحمد (غریبکار)، غیاث الدین (غریبکار)، محمد صدیق (غریبکار)، عزیزالرحمن (غریبکار)، فضل الله (غریبکار)، کبیر (غریبکار)، معصوم (غریبکار)، محمد شیر خان (غریبکار)، بادام (غریبکار)، نظام الدین (غریبکار)، محمد حسن (غریبکار)، ضیاء الله (غریبکار)، سید عالم (غریبکار)، گل محمد (غریبکار)، نوروز خان (غریبکار)، امان الله (غریبکار)، عبدالله (غریبکار)، محمد هاشم (غریبکار)، نور الرحمن (غریبکار)، حضرت علی (غریبکار)، منورخان (غریبکار)، داد محمد (غریبکار)، مسافر (غریبکار)، عبدالوکیل (غریبکار)، عبدالولی (غریبکار)، محمد عارف (غریبکار)، ملنگ (غریبکار)، ضیاءالرسول (غریبکار)، سید هاشم (غریبکار)، فضل الله (غریبکار)، سید الرحیم (غریبکار)، بریالی (غریبکار)، عصمت الله (غریبکار)، شاه امین (غریبکار)، گل

سید حبیب (دهقان)، حمید گل (غریبکار)، شیداخان (غریبکار)، فاروق (غریبکار)، ملنگ خان (دهقان)، عبدالله (دهقان)، محمد امین (دهقان)، پلوه (متعلم)، نور محمد (متعلم)، شاه محمد (غریبکار)، یار محمد (غریبکار)، گل محمد (غریبکار)، خیر محمد (غریبکار)، سرور (غریبکار)، سمیع الله (دهقان)، امین الحق (دهقان)، نورالحق (دهقان)، غلام صدیق (متعلم)، صابرالله (دهقان)، روح الله (متعلم)، سعادت (متعلم)، ذبیح الله (گلکار)، احسان الله (غریبکار)، نوروز (غریبکار)، ابراهیم (غریبکار)، محمد رحیم (غریبکار)، عبدالرحمن (غریبکار)، عبدالمتین (غریبکار)، ملنگ (غریبکار)، وزیر محمد (غریبکار)، شیر محمد (دهقان)، محمد یوسف (غریبکار)، امین الله (دهقان)، عبدالرحیم (غریبکار)، جانان (غریبکار)، محمد نبی (غریبکار)، عبدالغفور (غریبکار)، طوطی (متعلم)، مسافر (غریبکار)، حنیف الله (غریبکار)، آمر محمد (غریبکار)، تاج محمد (غریبکار)، محمد صدیق (غریبکار)، ملنگ (غریبکار)، بخت منیر (متعلم)، احسان الله (متعلم)، کریم الله (دهقان)، طاهر خان (نجان)، فضل اکبر (دهقان)، سید اکبر (غریبکار)، نظام الدین (دهقان)، محصل خان (دهقان)، حبیب الله (غریبکار)، زاهدالله (متعلم)، رحیم الله (غریبکار)، جاندا (غریبکار)، اقبال (غریبکار)، محمد زین (غریبکار)، زلمی (غریبکار)، محمد سالم (غریبکار)، شاهد الله (غریبکار)، گل محمد (غریبکار)، گل الرحمن (غریبکار)، ضیا علی خان (غریبکار)، وحید الله (غریبکار)، ضابط (متعلم)، ملاجان (متعلم)، سید محمد (متعلم)، گل زرین (متعلم)، عبدالله (متعلم)، فضل محمد (متعلم)، دلبر (متعلم)، سید احمد گل (متعلم)، عبدالمتین (غریبکار)، زاهد الله (غریبکار)، احمد الله (غریبکار)، گل امین (غریبکار)، شاه پور (غریبکار)، وزیر محمد (غریبکار)، شاه نبی (غریبکار)، فیروز (غریبکار)، محمد صدیق (غریبکار)، رحمت الله (غریبکار)، پرویز (غریبکار)، محمد اکبر (غریبکار)، زاهد الله (متعلم)، خلیل الله (مامور دولت)، جان محمد (غریبکار)، گل محمد (غریبکار)، رحیم الله (غریبکار)، محمد شاه (غریبکار)، میرویس (غریبکار)، رحمت الله (غریبکار)، جنت الله (غریبکار)، حمید الله (متعلم)، جاندا (غریبکار)، حفیظ الله (دهقان)، گل الرسول (دهقان)، خیر الله (دهقان)، محمدآخان (نجان)، محمد زمان (گلکار)، عزت الله (گلکار)، سمیع الله (نجان)، شیر محمد (غریبکار)، فضل اکبر (متعلم)،

شده اند. تمام این درد و رنج، این بدبختی و ناهنجاری، این اسارت و بمباران به خطری صورت می گیرد که به گفته جان کری وزیر خارجه «امریکایی ها نور دانش و علم را به افغان ها بیرند» و به قول عروسک های جامعه مدنی «دموکراسی و حقوق بشر در کشور ما نهادینه شود»!!!

این خاله زنک غارتگر «حقوق بشر» تکدی کنند؟ و چه دردناکتر از این بوده می تواند که هیلری کلنتن پس از مرگ کیم جونگ ایل رهبر کوریای شمالی بگوید که «ما عمیقاً برای آسایش و رفاه مردم کوریای شمالی نگران هستیم و دعاها را برای این وضعیت بغرنج متوجه مردم کوریای شمالی است»!!!

در این وضعیت که کوریای شمالی با بزرگترین قاتل جهان روبروست، قاتلی که همین اکنون کودکان، زنان و مردان کشور ما را با بیرحمی تمام می کشد، خانه های مردم را بمباران می کند و با ادرار بر اجساد مردم، به افغان ها توهین روا می دارد، بر ماست تا در کنار مردم کوریای شمالی بایستیم و به دفاع اخلاقی از کشوری برخیزیم که نه مردم ما را می کشد، نه بمباران می کند، نه در امور داخلی ما مداخله می کند و نه هم به حیث مزدور در خدمت غارتگران ناتویی قرار دارد. ☆

و بزرگ دیگر نیز در اطراف و اکناف کشور دست نخورده باقی مانده و «دوستان خارجی» تلاش دارند تا با استفاده از ترفندهای مختلف آنها را تصاحب نمایند.

دولت کابل که یکی از فاسدترین دولت های جهان شهره عام و خاص است، چون نماینده واقعی مردم این سرزمین نمی باشد، نه تنها قادر به کنترل ثروتهای نهفته این کشور بوده نمی تواند بلکه با وابستگی هایی که تعداد زیادی از مقامات بلندپایه آن به دولتهای دور و نزدیک دارند، هر روز این ثروت های نهفته را لیلیام می نمایند. در صورتیکه اوضاع سیاسی کشور تغییر نخورد و دولت مردمی و دموکراتیک که نماینده اکثریت ۹۵ درصد مردم باشد، سر قدرت نیاید، مطمئناً برای نسل های آینده این کشور، چیزی جز بدبختی، فقر و بیچارگی باقی نخواهد ماند.

به همه نیروهای آزادیخواه، روشنفکر، مترقی و استقلال طلب است که از هر طریق ممکن نگذارند تا ثروت های طبیعی این کشور به تاراج رفته و یا اشغالگران خارجی از طریق مشاورین (جواسیس) و سایر وابستگان خود کشور ما را لیلیام نمایند. افغانستان امروز بیشتر از هر زمانی به این نیروهای آزادیخواه و استقلال طلب ضرورت دارد. ☆

در کوریای شمالی توسط امریکایی های فاشیست و استعمارگر را نشان می دهد.

جنرال کرتس لی می که فرمان جنرال مک آرتر مبنی بر سوزاندن و کشتن کوریایی ها را در سال ۱۹۵۰ اجراء می کرد، می گویند: «در کوریا کسی بی گناه نبود. آنان حکومتی داشتند و ما با مردم می جنگیدیم، ما با کدام نیروی مجهز دیگر نمی جنگیدیم، از اینرو هیچ نگران نبودم که مردم بی گناه را می کشتم، هیچ نگران نبودم.» او می افزاید: «ما تمام شهرکها را در کوریای شمالی و حتی بعضاً در کوریای جنوبی طعمه حریق ساختیم.» جنرال کرتس لی می، جلا ارتش امریکا بود که قبل از آن از دهم مارچ تا ۱۵ اگست ۱۹۴۵ جاپان را با بم های آتشنا بمباران کرد که در نتیجه آن ۶۳ شهر بزرگ و یک میلیون جاپانی کشته شدند. جنایتی را که این اوج «تمدن» و قلۀ «دموکراسی» در زمان اشغال ویتنام انجام داد، تا هنوز هم کشتار می آفریند و ویتنامی ها را به کام مرگ می کشد. جنایتی که تاریخ بشریت هرگز آن را فراموش نخواهد کرد.

این قساوت بی نظیر که به پای استعمارگران امریکایی نوشته شده، هنوز به پایان نرسیده است. امریکا همین اکنون در افغانستان بی وقفه کشتار می کند، سالانه بیش از ۵۰ هزار عملیات هوایی انجام می دهد، صدها هزار تن در این جنگ تا اکنون کشته، زخمی، اسیر و آواره

چی ورته اپتیا ولری.

مالي او اداري فساد د اوسني دولت او «نړيوالي ټولنې» لازمه برخه ده. دوی دواړه له فساد پرته خپلې بقا ته دوام ورکولای شي. دواړه د هرې ورځې په تیریدو سره نور هم په فساد کې ډوبیږي او دغه لړۍ به تر هغو دوام ومومي، تر څو چې د دواړو خواو شر د افغانانو له سره کم شوی نه وي. ☆

کشوری با ثروت های ...

از غنی ترین کشورهای جهان از لحاظ داشتن منابع طبیعی می باشد. این موضوع خواهی نخواهی حرص و آرزو سرمایه را به خود جلب نموده و هر یک از کشورهای اشغالگر می خواهد از این خوان، لقمه ای به دست آورد و یا امتیاز خود را از طریق شرکت در «جنگ» افغانستان در جای دیگری از جهان از امریکای اشغالگر نصیب شود.

چون ارزش ثروت های طبیعی افغانستان سر به هزاران میلیارد دالر میزند، به همین خاطر «دوستان خارجی» با استخدام «مشاورین» خود در وزارت معادن تلاش دارند تا سهمی از این نعمت بزرگ را به دست آورند. افشاگری های اخیر روزنامه هشت صبح گوشه ای از واقعیت های نهفته در پس پرده چور و چپاول معادن کشور را نشان میدهد.

قاتل کیست، کوریای ...

که بی وقفه بر کشورهای دیگر یورش می برد و مردم را به خاک و خون می کشاند؟ و ما (توده های افغانستان) باید در کنار کی قرار بگیریم؟

امریکا کشتار را وظیفه خود می داند، چنانچه بر دروازه ورودی پایگاهی در ویتنام نوشته بود: «کارها به خوبی پیش میروند و کار ما کشتن است.» جنایت امریکا در کوریای شمالی، ویتنام، جاپان، عراق و افغانستان خود گواه اینست که ما با کشوری روبرو هستیم که در مقام کشتار بر سکوی اول ایستاده است.

امریکا در جریان جنگ سه ساله در کوریای شمالی (از ۱۹۳۵ تا ۱۹۵۰) ۳۰ فیصد نفوس این کشور را کشت. یعنی از هشت تا نه میلیون کوریایی آن زمان، نزدیک به یک بر سوم آنان توسط نیروهای امریکایی کشته شدند، ۷۸ شهر نابود شد و هزاران قریه به خاک تبدیل شد. این بزرگترین کشتاری است که در تجاوز نظامی یک کشور بر کشور دیگر ثبت تاریخ شده است. در حالیکه در جنگ سه ساله اشغالگرانه امریکا ۳۰ فیصد نفوس کوریا کشته شد، در جنگ جهانی دوم بریتانیا تنها ۰٫۹۴ فیصد، فرانسه ۱٫۳۵ فیصد، چین ۱٫۸۹ فیصد و ایالات متحده امریکا ۰٫۳۲ فیصد نفوس خود را از دست دادند، و این به خوبی فاجعه قتل و کشتار

نړيواله ټولنه د فساد ...

ته د قناعت ځواب ورکړي، تل هڅه کوي د کرزي اداره په فساد تورنه کړي. د شک هیڅ ځای نشته چې د کرزي دولت له سره تر پایه په فساد کې ډوب دی، خو دا چې د دغه فساد اصلي لوبغاړي او عاملین څوک دي، باید لومړی یرغلگرانو ته گوته ونيول شي، بیا د هغوی لاسپوڅي دولت ته. د «هشت صبح» ورځپاڼې رپوټ په ډاگه کوي چې «نړيواله ټولنه» او د دولت چارواکي تر کوم حد په فساد کې ککړ او ښکېل دي. دا د دواړو خواو د ستر فساد يوه کوچنۍ بېلگه انځوروي.

«نړيواله ټولنه» وايي چې په افغانستان کې يې ميليارډونه ډالر لگولي، خو څرگنده نه ده چې دغه ميليارډونه ډالر په کوم ځای او کومو برخو کې لگیدلي، ځکه د دوي خپلې گومارل شوې ډلې په دغو لگول شويو پيسو کې د پراخ مالي فساد خبرې کوي. که بهرنيانو افغان چارواکي په فساد اخته کړي نه وای، په هيڅ ډول نه توانيدل چې دومره ژر خپلو ستراتيژيکو موخو ته ځان نږدې کړي. د دې لپاره چې د هغوی خولې بندې وساتي، باید په قصدي او عمدې ډول په فساد کې ښکېل شي، څو د ويلو لپاره کومه خبره ونلري. فاسد دولت او فاسد چارواکي په ښه ډول کولای شي بهرنيانو ته خدمت او غوره مالي وکړي او په بدل کې بهرنيان هم هغوی په خپل څنګ کې تر هغه وخته وساتي

قاتل کیست، کوریای شمالی یا امریکا؟

حمایتگرانه از سیاست های امریکایی بوده است. آرزومندم مردم این کشور بتوانند با انزجار از دولت ستمگر شان، همبستگی خود را با توده های ملل دیگر، استحکام بیشتر ببخشند.

جیمی کارتر رئیس جمهور سابق امریکا در مورد اهمیت تبلیغات گفته بود که هر دالری که در عرصه تبلیغات به مصرف می رسد، مؤثرتر از هر دالری است که برای تسلیحات استفاده می شود. و اینکه اهمیت تبلیغات امریکا را هم در افغانستان، هم در عراق و در این اواخر در مسئله کوریای شمالی به خوبی می بینیم. امریکا با راه اندازی تبلیغات دروغین و سرمایه گذاری هنگفت در بخش تبلیغات

تأسف مردم فقیر و نادار و تهیدست سراسر جهان به دیده انزجار و نفرت به امریکایی ها نگاه کنند، در حالیکه باید بدانیم که توده های امریکایی و حتی کارمندان عادی دولت آن نباید با تنفر سایر توده ها روبرو شوند، این فقط سیاستمداران هستند که با طرح های اشغال، کشتار و غارت، دنیا را به دوزخی برای زحمتکشان تبدیل کرده اند و هر حسابی که صورت می گیرد، باید با این طراحان تصفیه شود. ولی باید یادآوری شود که نقش توده های امریکایی در مخالفت با استعمار، استثمار و غارت و چپاول ملل دیگر، بخصوص افغانستان و عراق، نقش پسیم و در مواردی

بیش از یازده سال است که امریکا با هم پیمانان ناتوی و مزدوران خرد و بزرگ دیگر در افغانستان می کشد، بم می ریزد و عساکر وحشی و دیوانه آن بر اجساد مرده ها ادرار می کنند و کودکان و زنان را به رگبار می بندند. این نخستین جنایت امریکا نیست و آخر آن هم نخواهد بود. تاریخ امریکا با جنایت، وحشت، بربریت، قتل و کشتار و ستم بر ملل دیگر عجین شده است و ثروت های بادآورده امپراتوری امریکا، با خون ملل و خلق های فقیر و نادار جهان رنگین است. اگر حرف از استعدادی برای انباشت سرمایه در اقتصاد بازار، این سیستم غارت و چپاول زحمتکشان، هم در میان باشد، این استعداد چیزی نیست جز استعداد کشتار. امریکا بزرگترین قاتل جهان است. همین چهره قاتلانه امریکا سبب شده است که با

در کشور ما، راه را برای یورش خود هموار ساخت و اینکه در صدد شکم انداختن دایمی بر خاک ما می باشد که رسانه های مزدور در این راستا بطور خستگی ناپذیر میزگرد و بحث می گذارند و گزارش تهیه می کنند.

کوریای شمالی نیز در اولویت تبلیغات امریکا قرار داد. این تبلیغات شامل شیطان خواندن، تهدید برای جهان، استفاده از سلاح اتمی، شلیک راکت های دوربرد، دولت غیر مسوول، رهبران احساساتی و ویرانگر... می باشد، که هدف تمام این تبلیغات، زمینه سازی برای حضور بیشتر امریکا در منطقه می باشد.

در این نوشته بطور گذرا به این موضوع اشاره می کنم که کی تهدید اصلی برای جهان است، آیا کوریای شمالی بزرگترین قاتل است یا ایالات متحده امریکا

ص ۷

کشوری با ثروت های هنگفت طبیعی، اما فقیر

تطبیق دهه چهارم ستراتیژی آسیایی خود فراهم نمایند.

امضای پیمان اسارتبار «امنیتی» بین دول واشنگتن و کابل و جابجایی بیشتر از ۱۵ هزار عسکر مطابق به مفاد پیمان «امنیتی» و هزاران تن دیگر خارج از این پیمان در پیشرفته ترین پایگاه های نظامی که در این مدت اعمار گردیده، نه تنها همچون شمشری دموکلس بر سر کشورهای آسیایی مخصوصاً چین، روسیه، ایران، هند، پاکستان و کشورهای نفت خیز آسیای میانه قرار داشته بلکه از جانب دیگر جهانخواهان حریص سرمایه از طریق جابجایی «جواسیس» خود در وزارت های مختلف از جمله معادن و سایر ادارات دولت کابل به فکر انداختن شکم بر ثروت های طبیعی کشور ما نیز می باشند.

موجودیت بیش از ۱۴۰۰ نقطه از ساحات معدنی و ذخایر طبیعی که مطالعات اخیر آن را تثبیت نموده و ارزش آن به هزاران میلیارد دالر میرسد، به وضوح نمایانگر آن است که افغانستان یکی

ص ۷

از «برکت» سناریوی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ و به تعقیب آن هجوم بیش از ۴۰ کشور جهان زیر نام «جنگ» علیه «القاعده» و تروریسم» این دشمن فرضی که همچون نوزاد بدجنس و ناقص الخلقه با دستان خونریز سازمانهای جاسوسی سیا و آی. اس. آی تربیه و پرورش یافته بود، بیش از یازده سال می گذرد. در این مدت کشور ما از زمین و هوا مورد تاخت و تاز قرار گرفته و هر روز خون توده های ستمدیده ما با دستان این جلادان تاریخ به زمین می ریزد.

امروز با گذشت بیش از یک دهه، این «جنگ» خاتمه نیافته و هر روز به شدت و حدت آن افزوده می شود و کماکان این «قصه» دنباله دارد. اخیراً هیاهوی خروج اشغالگران غربی بعد از ۲۰۱۴ و کوییدن بر طبل خالی «صلح» با «مخالفین»، حلقه های دیگری از زنجیر اسارت توده های زحمتکش و ستمدیده ما نمایان گردیده تا بلکه تیورسین های کاخ سفید و نظامیان پنتاگون بتوانند از این طریق زمینه را برای

«پروانه بول» و فساد دیوانگی

تر هر خه دمخه اقتصادی رغونی ته اړتیا درلوده، له دې کبله د خلکو د تیراستلو لپاره د بن په غونډې کې د اقتصادي رغونې بې شمیره ژمنې وشوې، آن د هیواد د ودې او پرمختګ لپاره د مارشال پلان په څیر نغاړه وډنگول شوه، هیلې او امیدونه راژوندی شول، خو پایله څه شوه؟ د کرزي د ګوډاګي حکومت په اډانه کې د بهرنیو په خوښه داسې ادارې، موسسې او کمیسیونونه رامنځته شول چې واکې یې د تیرو وینو څښونکو او خاینو تکنوکراتانو په لاس کې ورکړل شوې. څه ناڅه «مرسته» شوې پیسې په یوه نوم او بل نوم د زورواکو او امپریالستي ګوډاګیانو او لاس پوځو لخوا حیف او میل شوې. کله چې د دغو ټولو کړیو جیبونه ډک شول او خپل راتلونکی ژوند یې په بیلابیلو ډولونو تضمین شو، د کرزي په دولت کې له هرې خوا په ځانګړي ډول د بهرنیانو لخوا چې په خپله تر ټولو ستر فاسدان دي، د فساد ډنډوره ګرمه کړه. دواړو خواوو یو بل په پراخ مالي فساد تورن کړ. ولیم ډال امیل، کرزي ته په ځواب کې وویل: «دی په هغو لاسونو غاښونه لګوي چې ده ته ډوډی ورکوي.» امریکا او نور یرغلګر د دې لپاره چې په خپلو هیوادونو کې خلکو

مخ ۷

له ۲۰۰۱ میلادي کال راهیسې په افغانستان کې د جوړې شوې ډرامې ډیرې صحنې نه راسپړو، ځکه د لمر په څیر روښانه دي. دا چې د دغې ډرامې اصلي لوبغاړي څوک دی، څرنگه یې د بن غونډې ته بڼه ورکړه، کومه ناروا لوبه یې د افغان د رنځپدلي ولس په تاوان او خپلې ګټې لپاره د سیاست په برخه کې پلې کړه، همدې لوبغاړي د سیاست په څنګ کې په اقتصادي او نورو برخو کې کوم رول ولوباوه، ټولو ته څرګند دی.

هغه هیواد او هغه ولس چې د کلونو رنځونو او کړاؤنو پای د بن غونډې په هنداره کې لیده، څرنگه بیرته د هماغو وینه څښونکو په ولکه کې یرغل شو چې څه دپاسه درې لسیزو په بهیر کې یې د هیواد، ملي حاکمیت او خلکو په ژوند او مال منګولې شخې کړې وې. د بن غونډې د سیاسي او اقتصادي مافیا نوې بڼه په اصطلاح د غربي دموکراسۍ په اډانه کې چې په واقعیت کې د انسان او انسانیت د اسارت او غلامۍ یو بل ډول دی، رامنځته کړه.

دا څرګنده ده چې په یوه هیواد کې اقتصاد د پرمختګ، سوکالۍ، سیاسي او ټولنیزې ودې اساسي عامل ګڼل کیږي او زموږ هیواد او خلکو